

keligt stort Arbejde, baaret frem af Kvinderne selv. En sikker Disciplin er synlig til Stede, Programmet gennemføres, selv om Styrelse og Delegerede segner af Træthed.

De svenske Kvinder har stor Ære af deres Del af Arbejdet. Længe før Stævnet følte vi den faste Haand, og overalt, fra det Øjeblik man satte Foden paa Stockholms Grund, mødtes man af den sikre Ordning, der er en velgørende Støtte for Arbejdet. Man havde Følelsen overfor denne Kreds af svenske Kvinder, at det var de ypperste, der havde meldt sig

dem til et slaaende Bevis paa Bevægelsens sikre Fremgang. Ved dette Møde foregik Overrækkelsen af det internationale Banner, der kom som en Gave fra Sverrig. Banneret virkede pompøst, udført paa hvidt Brokade med Guldbroderi, Alliancens Forbogstaver, omgivet af en gylden Sol. Foruden Banneret fra Sverrig har Alliancen fra Amerika faaet et Flag ogsaa i hvidt og gult, den er saaledes ved denne Kongres blevet rigere paa Attributer, ligesom Mrs. Chapman Catt er blevet hyldet som den ukronede Dronning over 24 Nationer.

Kongressens Anmeldelseskantor.

til Tjeneste, ingen holdt sig tilbage; det var en Nationalsag, at Sverrig skulde vise sig ogsaa paa Kvindesagens Omraade som den sikre Kulturpost mod Nord, Bæreren af de store historiske Minder.

Et Væld af Blomster fremtrylledes overalt, hvor Kongressen holdt Møder og Fester, Arrangementet vidnede overalt om en fin, udsøgt Smag, de svenske blaa og gule Farver samt Alliancens gule og hvide var de fremherskende.

En af de store Begivenheder var Præsidentens, Mrs. Chapman Catts Tale i »Musikaliska Akademien«. Mrs. Catt lagde atter her for Dagen sit store Kendskab til Valgretsbevægelsens Stilling i alle Verdens Lande. Med aldrig svigtende Hukommelse fremdrager hun de Træk, der er særegne for Bevægelsen i hvert Land og samler

En Triumf var det for de svenske Kvinder, at Pastor Anna Shaw prædikede i Gustav Vasa Kirken; hvad det frisindede Norge ikke kunde tilstede hende, naaedes i det mere konservative Sverrig.

I Kongressen deltog flere af Sverrigs Biskopper, — v. Scheeie, Biskoppen fra Visby holdt Festtalen ved Middagen paa Hasselbacken.

Højdepunktet af Begejstring naaedes ved Mødet i Operaen, hvor de bedste Talere fra alle Lande for et tæt besat Hus ydede deres bedste paa Veltalenhedens Omraade. Over dem alle stod dog Selma Lagerlöf, der paa sin rolige Maade, uden al rethorisk Sving, fremsagde sit Prosadigt til Hjemmets Forherligelse, og med sine vidunderlige Øjne og Lyden af sin Stemme fangede alle disse fremmede